INFORMACJA

o posiedzeniu **Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji**

nr posiedzenia: **182**

data posiedzenia: **25 października 2017 r.**

Porządek posiedzenia:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o ochronie zdrowia psychicznego (druk senacki nr 619, druki sejmowe nr 1676, 1858 i 1858-A).
2. Rozpatrzenie „Sprawozdania z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014–2020 za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2016 r.” (druk senacki nr 622).
3. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany Kodeksu postępowania karnego w zakresie reprezentacji dziecka w postępowaniu karnym (cd.) (P9-49/16).
4. Rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, w celu wzmocnienia ochrony konsumenta korzystającego z usług telekomunikacyjnych (P9-34/17).

Posiedzeniu przewodniczył:

przewodniczący komisji Robert Mamątow.

W posiedzeniu uczestniczyli:

senatorowie członkowie komisji:

Rafał Ambrozik, Robert Mamątow, Marek Martynowski, Andrzej Mioduszewski, Aleksander Pociej, Jan Rulewski, Lidia Staroń,

goście, m.in.:

Ministerstwo Sprawiedliwości:
podsekretarz stanu Michał Woś ze współpracownikami,

Krajowa Rada Kuratorów:
przewodniczący Grzegorz Kozera ze współpracownikiem,

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej:
podsekretarz stanu Marcin Zieleniecki ze współpracownikiem,

Ministerstwo Zdrowia:
dyrektor Departamentu Zdrowia Publicznego Justyna Mieszalska ze współpracownikami,

Biuro Rzecznika Praw Dziecka:
główny konsultant ds. prawnych Agnieszka Rękas,

przedstawiciele Fundacji „Dajemy Dzieciom Siłę”,

Kancelaria Senatu:

wicedyrektor Biura Analiz, Dokumentacji i Korespondencji Danuta Antoszkiewicz,

pracownicy Działu Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji: Jolanta Krynicka, Żaneta Urawska,

pracownicy Biura Legislacyjnego: Iwona Kozera-Rytel, Beata Mandylis.

Ad 1.

Na podstawie nowelizacji sądy opiekuńcze będą mogły zlecać kuratorom sądowym przeprowadzanie wywiadów środowiskowych także w postępowaniu wykonawczym prowadzonym w sprawach opiekuńczych oraz po powzięciu przez sąd opiekuńczy wiadomości o zdarzeniu, które może stanowić podstawę do wszczęcia postępowania z urzędu (przed jego formalnym rozpoczęciem) oraz na etapie postępowania rozpoznawczego w przypadku osób dorosłych. Po zmianach kuratorzy sądowi – na zlecenie sądu – będą mogli również przeprowadzać wywiady środowiskowe w sprawach dotyczących zastosowania obowiązkowego leczenia odwykowego osób uzależnionych od alkoholu, a także umieszczenia osoby w szpitalu psychiatrycznym lub przyjęcia do domu pomocy społecznej bez jej zgody.

Ustawę omówili podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Michał Woś oraz główny specjalista w Wydziale Prawa Cywilnego w Departamencie Legislacyjnym Zofia Goc-Majewska.

Przedstawicielka Biura Legislacyjnego Iwona Kozera-Rytel nie miała uwag o charakterze legislacyjnym.

Nad omawianą ustawą przeprowadzono dyskusję. W dyskusji zabrali głos senatorowie oraz przedstawiciele Krajowej Rady Kuratorów, Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Biura Rzecznika Praw Dziecka.

Przewodniczący komisji Robert Mamątow zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

W wyniku głosowania komisja przyjęła przedstawiony wniosek.

Sprawozdawcą komisji będzie senator Andrzej Mioduszewski.

Konkluzja:

Komisja wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek (druk senacki nr 619 A).

Ad 2.

Opracowany dokument stanowi opis najważniejszych działań realizowanych w 2016 r. w ramach Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. W dniu 1 sierpnia 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (DzU poz. 842), która wprowadziła wiele nowych uregulowań dotyczących zarówno usprawnienia istniejących, jak i działania nowych instytucji prawnych. Konieczność opracowania nowego dokumentu, jakim jest Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014–2020, została określona w art. 10 ust. 1 znowelizowanej ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (DzU z 2015 r. poz. 1390). Dnia 29 kwietnia 2014 r. Rada Ministrów podjęła uchwałę nr 76 w sprawie ustanowienia Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014–2020 (MP poz. 445).

Zgodnie z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie program określa szczegółowe działania w czterech głównych obszarach, tj.: profilaktyka i edukacja społeczna, ochrona i pomoc osobom dotkniętym przemocą w rodzinie, oddziaływanie na osoby stosujące przemoc w rodzinie, podnoszenie kompetencji służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Sprawozdanie omówili przedstawiciele Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej – podsekretarz stanu Marcin Zieleniecki oraz zastępca dyrektora Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej Marzena Bartosiewicz.
Nad omawianym sprawozdaniem przeprowadzono dyskusję. W dyskusji zabrali głos senatorowie oraz przedstawiciele Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej i Biura Rzecznika Praw Dziecka.

Konkluzja:

Komisja zapoznała się ze „Sprawozdaniem z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014–2020 za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2016 r.” i nie wnosi uwag.

Ad 3.

Komisja kontynuowała prace nad petycją.
W dyskusji zabrali głos przedstawiciele Fundacji „Dajemy Dzieciom Siłę”, Biura Rzecznika Praw Dziecka oraz Biura Legislacyjnego.
Przewodniczący komisji Robert Mamątow zgłosił wniosek o niepodejmowanie dalszych prac nad rozpatrywaną petycją.
W wyniku głosowania komisja przyjęła ten wniosek.

Konkluzja:

Komisja zakończyła prace nad rozpatrywaną petycją.

Ad 4.

Treść petycji z dnia 5 września 2017 r. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, w celu wzmocnienia ochrony konsumenta korzystającego z usług telekomunikacyjnych (P9-34/17), przedstawiła pracownik Działu Petycji i Korespondencji w Biurze Analiz, Dokumentacji i Korespondencji Jolanta Krynicka.
Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną dotyczy uchylenia lub zmiany art. 56 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (DzU z 2016 r., poz. 1489 ze zm.). Autorka petycji jest zdania, że ustawa o prawach konsumenta w art. 20 zabezpiecza interesy klienta zawierającego umowę na odległość m.in. poprzez stwierdzenie: „Oświadczenie konsumenta o zawarciu umowy jest skuteczne, jeżeli zostało utrwalone na papierze lub innym trwałym nośniku po otrzymaniu potwierdzenia od przedsiębiorcy”. W przypadku przedsiębiorców świadczących usługi telekomunikacyjne obowiązuje klienta również ustawa – Prawo telekomunikacyjne. W art. 56 ust. 6 ustawy zawarto przepis, który – w opinii inicjatorki petycji – odbiera konsumentowi ochronę zawartą w ustawie o prawach konsumenta. Dlatego zabiega o zmianę lub uchylenie tego przepisu. W uzasadnieniu postulatu petycji stwierdzono, że art. 56 ust. 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne umożliwia świadczeniodawcy usług telekomunikacyjnych wprowadzenie klienta w błąd w sposób, którego klient może nawet nie zauważyć. Dotyczy to zwłaszcza zmiany warunków pierwotnej umowy. W kwestionowanym przepisie uznano, iż w przypadku zmiany warunków umowy dokonanej telefonicznie dostawca usług obowiązany jest do potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian w terminie ustalonym z abonentem, ale nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zlecenia zmiany. Abonentowi przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, bez podania przyczyn, poprzez złożenie oświadczenia w formie pisemnej w terminie 10 dni od dnia otrzymania potwierdzenia. Jednak autorka petycji wie z doświadczenia, że przedsiębiorcy zazwyczaj nie dostarczają przesyłek poleconych – dokumenty przesyłają pocztą zwykłą i konsument może je otrzymać zbyt późno lub nawet nie zauważyć, iż nastąpiła zmiana warunków umowy. Konsument może zostać wprowadzony w błąd lub dowiedzieć się po

czasie, że treść zawartej umowy (przesłanej w formie papierowej) różni się na niekorzyść od treści oferowanych telefonicznie, a termin na odstąpienie od umowy jest krótki – tylko 10 dni. Tak są traktowani głównie seniorzy – osoby ufne, mające mało czasu na refleksję i analizę oferty. Nierzadko stają się ofiarami „bezwzględnych dostawców usług" nie tylko telekomunikacyjnych.

Przewodniczący komisji Robert Mamątow zgłosił wniosek o kontynuowanie prac nad rozpatrywaną petycją i zasięgnięcie opinii Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Komisja przyjęła ten wniosek.

Konkluzja:

Komisja postanowiła kontynuować prace nad rozpatrywaną petycją.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące zawodową działalność lobbingową.

Opracowano w BPS